

Vyprávění na dálku

Tady jde jen o to, jak dostat děti umyté do postele. Protože nejste fyziky přítomní, musí se o dozor postarat někdo jiný. Když jsem byl pryč, předem jsem zavolaal, abych dal včas vědět, kdy budu moci pohádku vyprávět. Pokud byly děti téměř připravené, počkal jsem na telefonu. Když nebyly, buď mi zavolaly zpět, nebo jsme se dohodli na čase, kdy znovu zavolám já.

Pokud vaše děti jeden večer hlídá pečovatelka, musí se přesvědčit, že děti jsou připravené podle pravidel, která jste si stanovili. Když jsem odcházel, dal jsem dětem pusu navíc a řekl jim, že ji mají na později, až jim budu vyprávět pohádku. Doporučoval bych podstatné věci pro pečovatelku sepsat, aby nedošlo k nedorozumění nebo aby ji děti nemohly podfouknout. Můžete papír podepsat a přimět i děti, aby tak učinily, jako by to byla smlouva. Nikdy není příliš brzy naučit se zodpovědnosti za dohody, které jsme uzavřeli.

Dopředu si připravte strategii pro zavěšení telefonu. Na konci příběhu přimějte děti, aby vám zavolaly pečovatelku. Než jí předají telefon, připomeňte jim pusu, udělejte ten známý líbací zvuk a řekněte, že je máte rádi. Zkončete hovor nějak takto: „Teď bych rád chvilku mluvil s (jméno pečovatelky). Sladké sny a dobrou noc.“ Pak děti udělají jednu ze dvou věcí. Buď předají telefon pečovatelce, nebo se na něco zeptají nebo se vás budou snažit jinak zdržet. Buď rychle odpovězte, nebo řekněte, že si odpověď musíte rozmyslet a řeknete jim ji zítra. Dejte jim znovu dobrou noc a požádejte o pečovatelku. Pokud máte bezdrátový telefon, může pečovatelka odejít a zavěsit později. Nebo může zavěsit hned a dítě bude vědět, že už s vámi nebude moci jen tak jednoduše mluvit. Někdy je nejlepší právě jistota, že konverzace je u konce.

Své příběhy si zaznamenávejte

Pokud bych mohl něco změnit, pořídil bych si záznamy svých příběhů. Vyprávěl jsem jich tisíce a většinu z nich si nepamatuji. Kdybych si býval poznamenal několik klíčových slov, velice by mi to usnadnilo například psaní této knihy. Ale nejen to – moje děti a já bychom nad nimi mohli strávit hodiny vzpomínáním. Vezměte si, prosím, moji radu k srdci, a pořizujte si jednoduché záznamy svých příběhů. Tady je příklad:

14/8/07 – Houkáček. Agra a Vagra přišli, potřebovali, aby vyřešil problém. Na jejich planetě mizely všechny koleje. Skončily v pozemních tunelech. Ty patřily velkému vládci – vyklubala se z něj Hampy. Hampy znovu položila koleje téhož odpoledne – vynalezla stroj, který to udělal velmi rychle. Arielle uhodla, že za vším je Hampy, jakmile jsem se zmínil o velkém vládci.

Udává to datum, postavy, zápletku a závěr. Stejně tak důležitý je záznam reakce mé dcery, někdy je to ta nejlepší část záznamu. Deník můžete použít také jako zdroj nových nápadů ze starých příběhů. Pokud máte podobný záznam, můžete později adaptovat staré příběhy, udělat je složitějšími pro odrostlejší děti. I když si vaše děti nebudou pamatovat vše, co jste udělali, velmi ocení vaši snahu, až jednou v budoucnu budou vašim deníkem listovat.

„Musíte si zapsat všechny myšlenky i ideje, které vás napadnou, jinak vás přestanou napadat.“

Virginia Woolfová

